

## Arrest

nr. 335 996 van 14 november 2025  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI  
Rue Lucien Defays 24-26  
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 5 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 18 juni 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat N. EL JANATI verschijnt.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*“Volgens uw verklaringen bent u geboren in Qal’at Al Bishah, gelegen in de provincie Jazan van Saudi-Arabië en bent u van Palestijnse origine. U bent gehuwd met (...)*

*U verhuisde op zevenjarige leeftijd naar Gaza, meer bepaald Khan Yunis. Op 29 september 2022 verliet u samen met uw vrouw Gaza omwille van de slechte veiligheids- en socio-economische situatie. U reisde met uw paspoort en visum naar Turkije via Egypte. U ondernam verscheidene pogingen om door te reizen naar Griekenland, echter deze mislukten waardoor uw vrouw terugkeerde naar Gaza en hier heden nog steeds verblijft. Uzelf slaagde uiteindelijk om naar Griekenland door te reizen en kwam aan op het eiland Kos. Hier diende u een asielverzoek in op 28 november 2022. U verbleef in afwachting van uw beslissing ongeveer vijftig dagen in een opvangcentrum op het eiland. Hierna vond u onderdak bij een vriend in Athene tot*

*aan uw vertrek. U vond af en toe werk in het zwart, maar slaagde er na een tijd niet meer in de huur te betalen. Omwille van het gebrek aan werkkansen en huisvesting besloot u Griekenland te verlaten. U reisde met uw Griekse documenten via het vliegtuig naar België op 15 januari 2024. Hier dient u een verzoek om internationale bescherming in op 17 januari 2024.*

*Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort, geboorteakte, identiteitskaart, huwelijksakte, identiteitsbewijs en paspoort van uw vrouw, uw Griekse verblijfsvergunning en reispas en ten slotte uw arbeidsovereenkomst van in België. Het betreft allen kopieën.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

***Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.***

*Uit de elementen die voorhanden zijn (Vragenlijst DVZ, vraag 23; Eurodac Hit, dd. 17 januari 2024; Bijkomende info derde landen dd. 15 april 2024; NPO CGVS, 11 april 2025, p. 3) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet weerlegd.*

*In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.*

*De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.*

*In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...*

*Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat,*

niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op [https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR\\_2023-Update.pdf](https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf); Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op [https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03\\_RSA\\_BIP.pdf](https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf); en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op [Ambtsbericht](#)).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Volgens de gegevens in het administratief dossier werd u op 23 december 2022 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland. U legt hier tevens de documenten van neer die u verkreeg als statushouder, zijnde uw ADET en reispas. De landeninformatie aangehaald in voorliggend verzoekschrift bevestigt dat verblijfsvergunningen gekoppeld aan de vluchtelingenstatus drie jaar geldig zijn (AIDA-rapport, update 2023, p. 243). Derhalve moet aangenomen worden dat uw Griekse verblijfsdocumenten minstens geldig zijn tot 23 december 2025, hetgeen ook bevestigd wordt door de documenten die u neerlegt. Aangezien, gelet op het bovenstaande, met reden aangenomen kan worden dat uw internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is en u nog steeds over uw originele verblijfsvergunning en reispas beschikt zoals u zelf verklaart (zie CGVS, p.7), wijst niets er op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland.

U haalt voorts geen redenen aan waar uit kan worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, weerlegt.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier immers zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Zo verklaarde u dat het in Griekenland moeilijk was om (vast) werk te vinden en u de meeste tijd werkloos was (zie CGVS, p.9). Uit uw verklaringen blijkt echter wel degelijk dat u toegang had tot de arbeidsmarkt in Griekenland. Zo werkte u, weliswaar in het zwart, per maand een aantal dagen (zie CGVS, p.10). Uit niets blijkt dus dat u bij terugkeer naar Griekenland er niet opnieuw toegang tot de arbeidsmarkt zou hebben om in uw (financiële) noden te kunnen voorzien.

Bovendien geeft u zelf aan over een AFM- en AMKA-nummer te hebben beschikt in Griekenland (zie CGVS, p.10). Uit objectieve informatie blijkt inderdaad dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : [https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03\\_RSA\\_BIP.pdf](https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf); **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was, weldegelijk een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning alsook u een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) had. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u over de vereiste stukken beschikte om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt en aldus bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien.

Echter in Griekenland heeft u niet al de van u te verwachten stappen gezet om er de kans op werk te vergroten. Zo hebt u zich nooit geregistreerd als werkzoekende bij de autoriteiten (zie CGVS, p.10). U zegt voorts als zouden er geen arbeids- of interimbureaus in Griekenland zijn zoals in België (zie CGVS, p.9),

*echter zeker in Athene waar u verbleef zijn er voldoende interimkantoren te vinden. Het feit dat u niet eens op zoek ging naar werk bij deze plaatsen of u zich liet registreren als werkzoekende doet dan ook besluiten dat u niet de van u verwachte stappen heeft gezet om in Griekenland uw kans op werk te vergroten.*

*Daar waar u verklaarde dat u als begunstigde van een status geen huisvesting zou hebben gekregen (zie CGVS, p.11), dient er opgemerkt te worden dat u wel degelijk toegang had tot huisvesting. Zo verbleef u na aankomst in Griekenland in een opvangcentrum in Kos en nadien verbleef u de gehele tijd in Griekenland bij een vriend in Athene die een appartement bezat en waar u huur voor betaalde (zie CGVS, p.8). Uit niets blijkt dan ook dat u niet opnieuw toegang tot huisvesting zou kunnen krijgen bij terugkeer.*

*Bovendien blijkt dat u een ondernemende en zelfredzame man bent die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had. Zo maakte u sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen waarbij u vanuit Kos naar Athene reisde en u uiteindelijk naar België reisde met het vliegtuig (zie CGVS, p.6,7 en 8). Ook blijkt dat u in België heden werkt en op een eigen adres woont (zie CGVS, p.2 en 5). U geeft zelf aan dat u voor uw reis naar Griekenland financiële hulp kreeg van uw familieleden, meer bepaald uw vader die weliswaar ondertussen is overleden (zie CGVS, p.6). Aansluitend kan er nog op gewezen worden dat u tevens in Griekenland over een min of meer uitgebreid netwerk beschikte dat u ondersteunde. Zo blijkt onder meer dat u nadat u in Griekenland een internationale beschermingsstatus werd toegekend, u door een vriend onderdak werd aangeboden (zie CGVS, p. 8). Ook was het een andere vriend van u die het vliegticket naar België betaalde voor u (zie CGVS, p.6). Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw door uw netwerk zou gesteund worden. Uit bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u als persoon die er internationale bescherming geniet niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.*

*Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat Griekenland niet uw eindbestemming was. Zo verklaarde u dat u bij uw vertrek uit Gaza reeds van plan was om naar België te komen (zie vragenlijst DVZ). Uit dergelijke verklaringen kan geenszins een wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid.*

*Waar u nog aanhaalt dat u geen hulp kreeg om de Griekse taal machtig te worden (zie CGVS, p.11) merkt het CGVS op dat u zelf aangaf dat er wel degelijk mogelijkheden voor taallessen waren, maar u hiervoor diende te betalen waardoor u hier van afzag (zie CGVS, p.9), hetgeen niet laat uitschijnen dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie hieromtrent. Er waren immers wel mogelijkheden tot taallessen, zij het betalend.*

*U haalt ten slotte nog zelf aan over een AMKA te beschikken, maar nooit gezondheidszorg nodig te hebben gehad in Griekenland en ook heden niet te lijden aan enig medisch of psychisch probleem (zie CGVS, p.10 en 11). Gelet op bovenstaande en het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.*

*Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.*

*Uw documenten vermogen geenszins bovenstaande om te buigen daar ze betrekking hebben op uw identiteit en herkomst, uw verblijf in Griekenland en situatie in België, zaken die niet betwist worden in bovenstaande beslissing.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich op de schending van de volgende middelen: “Artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: “Verdrag van Genève”);

- Artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: “EVRM”);

- Artikelen 4, 13, 15 en 23 van Richtlijn 2011/95/EU van 13.12.2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: “Richtlijn 2011/95”);

- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de verplichting om administratieve handelingen formeel te motiveren (hierna: “Wet van 29.07.1991”);

- Artikelen 48/2 tot 48/7, 57/6, 57/6/1, 57/6/2, 57/7 en 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: “Wet van 15.12.1980”);

- De beginselen van redelijkheid, grondigheid en goed bestuur”.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep wordt bij het verzoekschrift verwezen naar de volgende informatie en worden de weblinks ervan vermeld:

- “Greek Council for Refugees, AIDA Country report Greece, 2024”;

- “Refugee support aegEAN, Recognised refugees 2025: Access to documents and socio-economic rights, 2025”;

- “OSAR, Aucune perspective en Grèce pour les personnes au bénéfice d'un statut de protection, 2023”;

- “C. BOITIAUX, 26.09.2024, « En Grèce, les aides financières ne sont plus versées depuis plusieurs mois aux demandeurs d'asile » in Infomigrants”;

- “J. HADOULIS, 18.02.2022, « Grèce : les réfugiés privés de logement et de vives malgré l'asile » in La Libre”;

- “M. MACGREGOR, 30.12.2022, « Grèce : fin imminente d'un programme de logement pour les plus vulnérables » in Infomigrants”;

- “C. BOITIAUX, 13.03.2024, « 'De plus en plus de cas', ces réfugiés statutaires de Grèce qui demandent l'asile en Belgique » in Infomigrants”;

- “Observatoire des camps de réfugiés, Rapport pays Grèce 2022-2023, 2023”;

- “RSA en Stiftung Pro Asyl, Beneficiaries of international protection in Greece, 2024”;

- “Euromed rights, Migrants and refugees – Greece, 2025”;

- “The Press Project, 29.04.2025, « Le rapport annuel d'Amnesty International alerte sur la Grèce : système de santé en crise, violences policières, violation des droits des réfugié.e.s » in The Press Project”;

- “Courrier international, 30.09.2024, « En Grèce, la mort d'un immigré dans un commissariat suscite la colère » in Courrier international”;

- “R. LOUË, 13.08.2024, « La Grèce se cabre de plus en plus contre les migrants » in Africanews”;

- “Amnesty International, Grèce – rapport annuel 2023, 2024”;

- “Human Rights Watch, Events of 2023 - Greece, 2024”;

- “Efimerida Ton Syntakton, 06.12.2022, « D'Alexandros à Kostas, quatorze ans de violences policières en Grèce » in Courrier international”;

- “ECRI, Rapport de l'ECRI sur la Grèce (sixième cycle de monitoring), 2022”;

- “ECRI, Grèce : La commission antiracisme se félicite de l'adoption de plans d'actions nationaux, mais se dit préoccupée par les inégalités et le racisme dans les activités de police, 2022”;

- “N. LE GARDIEN, 24.10.2022, « « C'est atroce de vivre cela » dénonce Cédric Yambéré, visé par des insultes racistes en Grèce » in Sudouest”;

- “A. KING, 07.09.2022, « Le système judiciaire grec ferme les yeux sur les violences policières contre les minorités » in Ereb”;

- “AFP, 21.05.2022, « Grèce: agression “raciste” contre des migrants mineurs, selon une ONG » in VOAAfrique”;

- “T. SEGALARD, 17.05.2021, « Mais que fait la police grecque ? » in Le Petit Journal”.

2.1.3. In een aanvullende nota van 13 oktober 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het AIDA/ECRE-rapport, “Country Report: Greece. Update 2023” van 24 juni 2024;

- het AIDA/ECRE-rapport, “Country Report: Greece. Update 2024” van september 2025;

- het “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland” van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2022;

- het “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland” van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024;

- het RSA/PRO ASYL-rapport, *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van maart 2024;
- het RSA-rapport, *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van maart 2025;
- *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”* van de Europese Commissie van 4 april 2025;
- de COI Focus *“Grèce. Aide aux migrants”* van Cedoca;
- de COI Focus *“Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior”*, van Cedoca;
- *“Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025”*;
- *“Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024”*
- *“Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24”*.

2.1.4. Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer met algemene landeninformatie omtrent de algemene situatie voor begunstigen van internationale bescherming en bij terugkeer naar Griekenland zoals het AIDA rapport van september 2025 alsook RSA rapporten van maart en april 2025 alsook naar informatie omtrent de situatie in Palestina/Gaza. Verzoeker refereert naar rechtspraak van het Hof van Justitie.

2.2. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”*.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

*“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoonbaar dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 107).*

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat verzoeker reeds bescherming genoot in een EU-lidstaat, met name Griekenland.

2.3.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 23 december 2022 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 26 december 2025 (Landeninformatie, Informatie Griekenland). Dit



lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van september 2024, p. 13) en met het gegeven dat verzoeker in Griekenland op 23 december 2022 de vluchtelingenstatus heeft verworven.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over deze beschermingsstatus zou beschikken.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

2.3.2. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat de voorzienbare levensomstandigheden betreft, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

2.3.3. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit



een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op geheel aan landeninformatie door beide partijen bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer preciaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

De Raad stelt vast dat verzoeker door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tijdens een persoonlijk onderhoud op 11 april 2025 werd gehoord.

Op basis van zijn verklaringen kon het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht oordelen als volgt: "Zo verklaarde u dat het in Griekenland moeilijk was om (vast) werk te vinden en u de meeste tijd werkloos was (zie CGVS, p.9). Uit uw verklaringen blijkt echter wel degelijk dat u toegang had tot de arbeidsmarkt in Griekenland. Zo werkte u, weliswaar in het zwart, per maand een aantal dagen (zie CGVS, p.10). Uit niets blijkt dus dat u bij terugkeer naar Griekenland er niet opnieuw toegang tot de arbeidsmarkt zou hebben om in uw (financiële) noden te kunnen voorzien.

Bovendien geeft u zelf aan over een AFM- en AMKA-nummer te hebben beschikt in Griekenland (zie CGVS, p.10). Uit objectieve informatie blijkt inderdaad dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : [https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03\\_RSA\\_BIP.pdf](https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf); **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was, weldegelijk een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning alsook u een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) had. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u over de vereiste stukken beschikte om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt en aldus bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien.

Echter in Griekenland heeft u niet al de van u te verwachten stappen gezet om er de kans op werk te vergroten. Zo hebt u zich nooit geregistreerd als werkzoekende bij de autoriteiten (zie CGVS, p.10). U zegt voorts als zouden er geen arbeids- of interimbureaus in Griekenland zijn zoals in België (zie CGVS, p.9), echter zeker in Athene waar u verbleef zijn er voldoende interimkantoren te vinden. Het feit dat u niet eens op zoek ging naar werk bij deze plaatsen of u zich liet registreren als werkzoekende doet dan ook besluiten dat u niet de van u verwachte stappen heeft gezet om in Griekenland uw kans op werk te vergroten.

Daar waar u verklaarde dat u als begunstigde van een status geen huisvesting zou hebben gekregen (zie CGVS, p.11), dient er opgemerkt te worden dat u wel degelijk toegang had tot huisvesting. Zo verbleef u na aankomst in Griekenland in een opvangcentrum in Kos en nadien verbleef u de gehele tijd in Griekenland bij een vriend in Athene die een appartement bezat en waar u huur voor betaalde (zie CGVS, p.8). Uit niets blijkt dan ook dat u niet opnieuw toegang tot huisvesting zou kunnen krijgen bij terugkeer.

Bovendien blijkt dat u een ondernemende en zelfredzame man bent die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had. Zo maakte u sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen waarbij u vanuit Kos naar Athene reisde en u uiteindelijk naar België reisde met het vliegtuig (zie CGVS, p.6,7 en 8). Ook blijkt dat u in België heden werkt en op een eigen adres woont (zie CGVS, p.2 en 5). U geeft zelf aan dat u voor uw reis naar Griekenland financiële hulp kreeg van uw familieleden, meer bepaald uw vader die weliswaar ondertussen is overleden (zie CGVS, p.6). Aansluitend kan er nog op gewezen worden dat u tevens in Griekenland over een min of meer uitgebreid netwerk beschikte dat u ondersteunde. Zo blijkt onder meer dat u nadat u in Griekenland een internationale beschermingsstatus werd toegekend, u door een vriend onderdak werd aangeboden (zie CGVS, p. 8). Ook was het een andere vriend van u die het vliegticket naar België betaalde voor u (zie CGVS, p.6). Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw door uw netwerk zou gesteund worden. Uit bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u als persoon die er internationale bescherming geniet niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.

Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat Griekenland niet uw eindbestemming was. Zo verklaarde u dat u bij uw vertrek uit Gaza reeds van plan was om naar België te komen (zie vragenlijst DVZ). Uit dergelijke verklaringen kan geenszins een wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid.

*Waar u nog aanhaalt dat u geen hulp kreeg om de Griekse taal machtig te worden (zie CGVS, p.11) merkt het CGVS op dat u zelf aangaf dat er wel degelijk mogelijkheden voor taallessen waren, maar u hiervoor diende te betalen waardoor u hier van afzag (zie CGVS, p.9), hetgeen niet laat uitschijnen dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie hieromtrent. Er waren immers wel mogelijkheden tot taallessen, zij het betalend.*

*U haalt ten slotte nog zelf aan over een AMKA te beschikken, maar nooit gezondheidszorg nodig te hebben gehad in Griekenland en ook heden niet te lijden aan enig medisch of psychisch probleem (zie CGVS, p.10 en 11). Gelet op bovenstaande en het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.*

*Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.*

*Uw documenten vermogen geenszins bovenstaande om te buigen daar ze betrekking hebben op uw identiteit en herkomst, uw verblijf in Griekenland en situatie in België, zaken die niet betwist worden in bovenstaande beslissing.”*

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De Raad acht het niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Uit de verklaringen en het gedrag van verzoeker blijkt evenwel niet dat hij doorgedreven pogingen heeft ondernomen om werk en onderdak te zoeken of om de taal te leren. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigten van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigten zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt.

Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming en het verkrijgen van zijn reisdocumenten, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonst. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Nu verzoeker eerder zeer beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus en het verkrijgen van zijn reisdocumenten, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak. Het algemeen betoog in zijn verzoekschrift doet hier geen afbreuk aan. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Voor zover verzoeker onder verwijzing van algemene landeninformatie nog stelt dat hij bij terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een erbarmelijk situatie, toont hij niet *in concreto* aan dat hij zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

Waar hij stelt dat zijn Griekse verblijfstitel bijna verloopt, de bestreden beslissing hiernaar niet verwijst en er zich toe beperkt te vermelden dat de hij nog steeds internationale bescherming heeft, brengt hij geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over deze beschermingsstatus zou beschikken.

In de mate dat verzoeker in het verzoekschrift aanklaagt dat de bestreden beslissing geen specifieke informatie bevat over het actueel karakter van zijn statuut in Griekenland en het verblijfsrecht waarover hij zou kunnen beschikken, wijst de Raad erop dat waar de verblijfstitels blijkens artikel 24 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), zulks in beginsel niet het geval is wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en die slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de richtlijn 2011/95/EU). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet berust inderdaad bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoeker zelf en niet aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen aan waaruit zou blijken dat zijn beschermingsstatus niet langer geldig zou zijn of zou zijn ingetrokken of beëindigd. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Uit het enkele feit dat hij niet langer woonachtig is in Griekenland en er geen domicilie meer heeft, kan niet worden afgeleid dat verzoeker er niet langer over internationale bescherming beschikt. Indien verzoeker van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, komt het hem toe om dit op afdoende wijze aan te tonen. Het louter in vraag stellen volstaat niet. Verder liggen er geen stukken voor die er zouden op wijzen dat verzoeker andere stappen heeft genomen om de nodige informatie te bekomen.

Wat verzoekers verblijfsrecht in Griekenland betreft, herhaalt de Raad dat uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat verzoeker een verblijfsvergunning (ADET) werd uitgereikt die geldig is tot 26 december 2025 en dus nog niet verlopen is.

Verzoeker brengt verder geen op zijn persoonlijke situatie toegespitste concrete en dienstige elementen aan waaruit blijkt dat hij de nodige aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden documenten, niet zou kunnen aanvragen en verkrijgen.

Wat betreft verzoekers betoog dat het mogelijk is dat hij bij terugkeer naar Griekenland zijn rechten niet meer zal kunnen uitoefenen omdat zijn documenten tegen dan niet meer geldig zijn, wijst de Raad erop dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers ADET geldig is tot 26 december 2025, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden die hij zal hebben om zijn rechten te doen gelden op gebied van gezondheidszorg, tewerkstelling, sociale diensten en huisvesting niet volstaan.

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij niet over een AMKA-nummer zou hebben beschikt, gaat hij voorbij aan zijn eigen verklaringen. Tijdens het persoonlijk onderhoud stelde verzoeker immers zelf dat hij zowel een AFM-nummer als een AMKA-nummer heeft gekregen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10).

Waar verzoeker opmerkt dat voor de (her)activering van de AMKA een verblijfplaats in Griekenland vereist is, die verzoeker na zijn verblijf in België niet meer heeft, merkt de Raad op dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland geen werk en huisvesting zal kunnen vinden en hij de vereiste documenten niet zal kunnen voorleggen voor het opnieuw activeren van zijn AMKA, indien nodig. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning niet verloopt voor 26 december 2025, zijn zijn AFM en AMKA dus ook geldig tot die datum.

De Raad herinnert er hierbij aan dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid heeft die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden.

Voor zover hij onder verwijzing van algemene informatie ingaat op de obstakels en problemen die zich voordoen bij het verlengen van Griekse verblijfsvergunningen, dient erop gewezen te worden dat hier niet dienstig naar verwezen kan worden aangezien zijn Griekse verblijfsvergunning nog geldig is tot 26 december 2025 en hij aldus bij terugkeer naar Griekenland nog over een geldige Griekse verblijfsvergunning zal beschikken.

Verzoeker brengt geen concrete gegevens bij waaruit zou blijken dat hij een bijzondere kwetsbaarheid heeft of niet zelfredzaam zou zijn. Voorts toont verzoeker niet concreet aan dat hij niet bij machte is om de nodige stappen te ondernemen inzake de verlenging van zijn ADET noch dat hij, eventueel met hulp van zijn advocaat, een aanvraag tot verlenging ervan niet tijdig zou kunnen indienen.

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest. De Raad herinnert er hierbij overigens aan dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken.

De loutere verwijzing naar algemene landenrapporten, zonder deze op zichzelf en zijn individuele omstandigheden te betrekken, volstaat ook niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, *in casu* Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Bovendien dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling.

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing vermeldt dat hij zich heeft kunnen redden in België en vindingrijk is alsook dat hij geen hulp van verenigingen heeft ingeroepen, stelt de Raad, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, vast dat dit alles geen steun vindt in de motieven van de bestreden beslissing en aldus niet relevant is.

Waar verzoeker voorhoudt dat hij ondanks zijn geldige verblijfsvergunning geen huisvesting heeft gevonden in Griekenland en stelt dat hij geen melding heeft gemaakt van informatie die hij in het centrum waar hij zich bevond heeft ontvangen of van taalcursussen die hij heeft kunnen volgen, gaat hij voorbij aan de pertinente en terecht vaststellingen van de bestreden beslissing:

*“Daar waar u verklaarde dat u als begunstigde van een status geen huisvesting zou hebben gekregen (zie CGVS, p.11), dient er opgemerkt te worden dat u wel degelijk toegang had tot huisvesting. Zo verbleef u na aankomst in Griekenland in een opvangcentrum in Kos en nadien verbleef u de gehele tijd in Griekenland bij een vriend in Athene die een appartement bezat en waar u huur voor betaalde (zie CGVS, p.8). Uit niets blijkt dan ook dat u niet opnieuw toegang tot huisvesting zou kunnen krijgen bij terugkeer.*

*Bovendien blijkt dat u een ondernemende en zelfredzame man bent die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had. Zo maakte u sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen waarbij u vanuit Kos naar Athene reisde en u uiteindelijk naar België reisde met het vliegtuig (zie CGVS, p.6,7 en 8). Ook blijkt dat u in België heden werkt en op een eigen adres woont (zie CGVS, p.2 en 5). U geeft zelf aan dat u voor uw reis naar Griekenland financiële hulp kreeg van uw familieleden, meer bepaald uw vader die weliswaar ondertussen is overleden (zie CGVS, p.6). Aansluitend kan er nog op gewezen worden dat u tevens in Griekenland over een min of meer uitgebreid netwerk beschikte dat u ondersteunde. Zo blijkt onder meer dat u nadat u in Griekenland een internationale beschermingsstatus werd toegekend, u door een vriend onderdak werd aangeboden (zie CGVS, p. 8). Ook was het een andere vriend van u die het vliegticket naar België betaalde voor u (zie CGVS, p.6). Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw door uw netwerk zou gesteund worden. Uit bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u als persoon die er internationale bescherming geniet niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.*

*Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat Griekenland niet uw eindbestemming was. Zo verklaarde u dat u bij uw vertrek uit Gaza reeds van plan was om naar België te komen (zie vragenlijst DVZ). Uit dergelijke verklaringen kan geenszins een wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid.*

*Waar u nog aanhaalt dat u geen hulp kreeg om de Griekse taal machtig te worden (zie CGVS, p.11) merkt het CGVS op dat u zelf aangaf dat er wel degelijk mogelijkheden voor taallessen waren, maar u hiervoor diende te betalen waardoor u hier van afzag (zie CGVS, p.9), hetgeen niet laat uitschijnen dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie hieromtrent. Er waren immers wel mogelijkheden tot taallessen, zij het betalend.*

*U haalt ten slotte nog zelf aan over een AMKA te beschikken, maar nooit gezondheidszorg nodig te hebben gehad in Griekenland en ook heden niet te lijden aan enig medisch of psychisch probleem (zie CGVS, p.10 en 11). Gelet op bovenstaande en het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.*

*Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.*

*Uw documenten vermogen geenszins bovenstaande om te buigen daar ze betrekking hebben op uw identiteit en herkomst, uw verblijf in Griekenland en situatie in België, zaken die niet betwist worden in bovenstaande beslissing.”. Verzoeker brengt geen concrete elementen en argumenten bij die hierop een ander licht kunnen werpen.*

*In casu heeft verzoeker internationale bescherming verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan verzoeker gebruik kan maken. De Raad ontwaart noch in het persoonlijk onderhoud van verzoeker, noch in het verzoekschrift concrete en ernstige stappen die hij zou hebben ondernomen met het oog op het vinden van huisvesting of tewerkstelling, zoals reeds hoger uiteengezet.*

*Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien.*

Er kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

2.3.4. Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend en de rechten die daaruit voortvloeien.

2.3.5. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, blijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing in zijn aanvullende nota naar de algemene veiligheidssituatie in Palestina en Gaza en de overwegingen 74 e.v. van het arrest van het Hof van Justitie, in de zaak C-735/22 (*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*) niet dienstig.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk werd verklaard. Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.



**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

Het beroep wordt verworpen.

**Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend vijftientig door:

|               |                                                 |
|---------------|-------------------------------------------------|
| C. DIGNEF,    | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| R. VAN DAMME, | griffier.                                       |

|              |                |
|--------------|----------------|
| De griffier, | De voorzitter, |
|--------------|----------------|

R. VAN DAMME

C. DIGNEF